

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. H.**, *právne zastúpený: JUDr. L., advokátom*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/2340-13917/2009/999608-r zo dňa 10. februára 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/30/2009-62 zo dňa 22. novembra 2010 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/30/2009-62 zo dňa 22. novembra 2010 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **je p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 80,11 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. L., advokáta, R., do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zastavil konanie vedené pred krajským súdom pod spisovou značkou (ďalej len sp. zn.) 6S/30/2009 a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 363,45 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), keď súd uznesením konanie zastaví, ak bola žaloba vzatá späť (§ 250h ods. 2 O.s.p.). O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p., keďže žalobca vzal žalobu späť potom, čo súd zrušil rozhodnutie od ktorého záviselo uloženie pokuty i jej výška, teda zastavenie konania nezavinil žalobca.

II.

Proti uvedenému uzneseniu v časti výroku o nepriznaní trov konania podal žalovaný včas odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania v časti výroku o trovách konania zmeniť a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že prvostupňový súd dostatočne neskúmal postup a dôvody žalovaného, ktoré ho viedli k zrušeniu súdom preskúmaného rozhodnutia a bez náležitého posúdenia veci priznal trovy predčasne. Základné rozhodnutie o vyrubenom rozdiеле dane, od ktorého sa odvíjala uložená pokuta bolo zrušené. V takom prípade správca dane postupuje podľa § 35 ods. 19 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.), podľa ktorého bola právoplatným rozhodnutím daň alebo vlastná daňová povinnosť znížená alebo nadmerný odpočet zvýšený, zníži sa z úradnej moci v pomernej výške alebo sa zruší z úradnej moci aj pokuta, ktorá bola pôvodne uložená podľa odseku 1, a to aj po uplynutí lehoty podľa odseku 21. Pri zmene alebo zrušení rozhodnutia o daňovej povinnosti je správca dane povinný zmeniť alebo zrušiť aj uloženú pokutu. Preto správca dane postupoval v zmysle uvedeného ustanovenia zákona a rozhodnutie o pokute č. 728/230/31919/2008/Far zo dňa 25.11.2008 zrušil.

Vzhľadom k právnej úprave možnosti zrušenia pokuty uloženej podľa § 25 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. z úradnej moci, sa podľa žalovaného javí podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia o uložení pokuty ako nadbytočné. Ak by bol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/107/2007, potom by aj o žalobe na preskúmanie rozhodnutia o uloženej pokute muselo byť rozhodnuté rovnako. Samotné podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia o uloženej pokute, bez toho, aby bolo súčasne preskúmané rozhodnutie o uloženej daňovej povinnosti by viedlo k zamietnutiu žaloby a bolo by zbytočné.

Na záver svojho odvolania žalovaný uviedol, že správca dane rozhodnutie o pokute zrušil aj napriek tomu, že si bol vedomý podanej žaloby. Tým sledoval efektívnosť a hospodárnosť postupu tak svojho, ako aj súdu a cieľ zamedziť zvýšeným výdavkom zo štátneho rozpočtu v podobe prípadne priznaných trov konania. Tiež poukázal na to, že žalobcovi boli priznané trovy konania vo výške 484,37 € rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5Sžf/21/2009, ktorým súd zrušil dodatočný platobný výmer o vyrubenom rozdiеле dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2005. Za späťvzatie žaloby o preskúmanie rozhodnutia súd priznal trovy konania vo výške 363,45 €. Skutočnosť, že správca dane využil zákonom danú možnosť revidovať vlastné rozhodnutie, je mu pripísaná na ťarchu v podobe povinnosti zaplatiť trovy konania. Postup správcu dane nie je možné hodnotiť ako také správanie žalovaného, ktoré by spĺňalo zákonné dôvody povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania.

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie krajského súdu potvrdiť, odvolanie žalovaného zamietnuť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 151,66 € (za 1 úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu, vo výške 120,23 € a režijný paušál 7,21 € spolu s 19 % daňou z pridanej hodnoty, ďalej len DPH).

Podľa názoru žalobcu je jednoznačné, že podanú žalobu voči žalovanému zobral späť len pre jeho správanie, keďže výlučným dôvodom pre späťvzatie žaloby bola skutočnosť, že žalovaný zrušil v správnom konaní rozhodnutie, ktoré bolo predmetom súdneho konania. Nesúhlasí s názorom žalovaného, že podanie žaloby v prejednávanej bolo zbytočné, keďže nemohol vedieť, ako sa rozhodne o jeho prvej žalobe, čím by sa vystavil riziku, že sa začne výkon rozhodnutia a nepodaním žaloby by sa pripravil o možnosť požiadania odkladu výkonu rozhodnutia.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, keď boli žalobcovi priznané vyčíslené trovy konania z titulu právneho zastúpenia, keďže k zastaveniu konania nedošlo zavineným správaním žalobcu.

Podľa § 250h ods. 2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Citované zákonné ustanovenie upravuje výnimočné priznanie náhrady trov konania žalovanému pre prípad späťvzatia žaloby, a to trov, ktoré žalovaný vynaložil po tom, čo žalobca podal žalobu. Predpoklady uvedené v tomto ustanovení nemajú spoločné znaky s § 250k ods. 1 O.s.p., ktoré sa viažu na výsledok, resp. úspech v konaní a v zmysle ktorého nemožno náhradu trov konania priznať nikomu inému iba úspešnému žalobcovi. Rozhodnutie o náhrade trov konania žalovaného podľa § 250h ods. 2 veta za bodkočiarkou O.s.p. bude prichádzať do úvahy najmä v prípade neodôvodnených žalôb a je výnimkou zo zásady, že v správnom súdnictve nemožno priznať náhradu trov konania úspešnému žalovanému, nakoľko to ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. vylučuje.

Aj v správnom súdnictve môže žalobca vziať žalobu späť z dôvodov, ktoré neznamenajú neúspech, ale sú v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania správneho orgánu (napr. v dôsledku autoremedúry alebo ako v prejednávanej veci v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia).

Zo zákona nevyplýva jednoznačne, či súd v tomto prípade môže aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 O.s.p., ktoré nasvedčuje tomu, že bez zreteľa na ďalšie v prípade späťvzatia žaloby, treba žalovanému vždy priznať náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

Vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti ako aj z požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) ako aj zo zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak by pri uplatnení štandardných metód výkladu, prichádzali do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/98, III. ÚS 341/07, II. ÚS 148/06), podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky treba v danom prípade aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 4 O.s.p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

V prejednávanej veci, na základe rozhodnutia najvyššieho súdu, Daňový úrad v R. rozhodnutím č. 728/230/26987/10/Haj zo dňa 18.08.2010, ktoré sa stalo právoplatné dňa 07.09.2010 zrušil aj rozhodnutie o udelení pokuty žalobcovi č.728/230/31919/2008/Far zo

dňa 25.11.2008 v sume 523,87 €, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. I/223/2340-13917/2009/999608-r zo dňa 10.02.2009, ktorého preskúmania sa žalobca dožadoval. Žaloba bola podaná dôvodne, v priebehu konania však odpadol dôvod, kvôli ktorému ju žalobca podával.

Späťvzatie žaloby z uvedeného dôvodu malo za následok zastavenie konania a v tomto dôvode spočíva i zodpovednosť za zavinenie žalovaného v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V danej veci mal žalobca v konaní pred súdom úspech a z tohto úspechu mu vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov preskúmacieho konania v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania potvrdiť podľa § 219 ods. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Prvostupňový súd správne priznal úspešnému žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, podanie vyjadrenia zo dňa 31.03.2009) **po 53,49 € za 1 úkon** v súlade s § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) účinnnej do 31.05.2009, paušálnej náhrady 3x po 6,95 €. Ďalej právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľ dane z pridanej hodnoty, bola priznaná uplatnená daň z pridanej hodnoty z uvedených úkonov právnej služby vo výške 19 %.

Ďalej trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (späťvzatie žaloby) po **120,23 €** za 1 úkon v súlade s 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, paušálnej náhrady vo výške **7,21 €** a DPH z priznanej odmeny a paušálnej náhrady vo výške **24,21 €**, celkovo v sume 363,45€.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu **vo výške 80,11 €** a to z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného zo dňa 23.12.2010) v sume **60,11 €**

v súlade s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške jednej polovice základnej sadzby a paušálnej náhrady vo výške **7,21 € spolu s 19% DPH 12,79 €**. Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. *odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takému odvolaniu*. Žalobca podal vyjadrenie k odvolaniu čo do výroku o trovách konania, a preto mu bola za daný úkon priznaná odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia v prospech účtu právneho zástupcu žalobcu vedeného v U., a.s.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. februára 2011

JUDr. Jana Zemková, PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková